

[Thorndahl]

har gjort sig, og de aftaler, der tilsyneladende er indgået mellem regeringspartierne med hensyn til nødvendigheden af omfanget af den finanspolitiske stramning.

Afslutningsvis skal jeg præcisere fremskridtspartiets holdning til dette at lægge endnu større byrder på den arbejdende danske befolkning, en fremgangsmåde, der efter vor opfattelse svarer til for smed at rette bager.

Grunden til vore vanskeligheder er et helt umådeholdent offentligt forbrug, der har skabt gældsætning og økonomiske vanskeligheder, der skruer vort indenlandske renteniveau op i helt uacceptable højder, samtidig med at gratisprincippet og de offentlige subsidier skaber et stort ressourcespild. Væksten i den offentlige sektor fortsætter med en fart på 4-5 pct. pr. år og forstærker vore vanskeligheder, der så skal bæres stort set alene af dem, der skaber værdierne i det danske samfund. Det må vi klart tage afstand fra. Vi vil hjælpe og støtte den arbejdende befolkning og ikke straffe den.

Ellemann-Jensen (V):

Venstre kan gå ind for skatte- og afgiftsministerens forslag om at forhøje momsen til 20 pct. Det kan vi, fordi vi ser det som et led i den nødvendige justering af finansloven, der jo som bekendt også vil blive justeret gennem væsentlige besparelser. Desuden ser vi momsforhøjelsen som et led i en større sammenhæng, nemlig som et element i den flerstrengede økonomiske politik, regeringen lægger op til. Derfor er det ikke rimeligt at se isoleret på de virkninger på f.eks. beskæftigelsen, som følger af en momsforhøjelse; det er væsentligt at se den i denne større sammenhæng.

I forbindelse med momsforhøjelser er det jo sædvanligt, at der foretages såkaldte sociale kompensationer. I den aktuelle forbindelse er det nok rimeligt at gøre opmærksom på to ting. For det første er det jo ikke mange måneder siden, at der her i folketinget blev vedtaget væsentlige forhøjelser af pensionerne. For det andet sigter den prislov, som netop er blevet førstebehandlet her, netop på at bremse prisudviklingen, altså noget, som især vil komme de grupper til gode, der normalt modtager de såkaldte sociale kompensationer. Men jeg skal understrege, at venstre ikke

er uvillig til under udvalgsarbejdet at undersøge mulighederne for og rimeligheden af sociale kompensationer, og det har venstre for øvrigt aldrig været uvillig til.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget om forhøjelse af momsen samt lovforslagene nr. L 256 og L 257 til en hurtig og velvillig behandling.

Hagen Hagensen (KF):

Vor nye regering blev budt velkommen i går, og det skete også fra vort partis side. Vi sagde, at vi var rede til at medvirke til en lang række af de ting, der måtte komme, og vi fortalte også, at det ikke var givet, at vi ville medvirke til alt, hvad regeringen måtte komme med.

Det er tankevækkende, men ikke særlig betryggende, at SV-regeringens første lovforslag er nye forhøjelser på skatte- og afgiftsområdet. Der var da en rimelig forventning til, at venstre ville gøre det forståeligt for sin regeringspartner, at vejen frem ikke er nye skatte- og afgiftsforhøjelser, men først og fremmest besparelser på offentlige budgetter, først og fremmest på statsbudgettet, altså på det finanslovforslag, som vi nu kender.

Det er en erhvervsfremmende politik, der kan øge beskæftigelsen, der er behov for. Det var venstres vej, mens man talte sammen i firkløveret, men det er altså ikke blevet venstres vej i regeringen. I regeringen følges det gamle, meget slidte spor med forhøjelser af skatter og afgifter.

Moms er af mit parti erkendt som noget, der er et konjunkturpolitisk instrument, der rigtigt benyttet kan klare mangt og meget, naturligvis fulgt af kompensationer på et og andet felt. Men anvendelsen af moms må bedømmes ud fra forholdene til enhver tid og indgå i en samlet politisk bedømmelse.

Det forslag om en momsforhøjelse, der foreligger her, synes løsrevet af en sammenhæng, der mangler et modstykke. Vi kender det ikke, for både regeringens tiltrædelseserklæring og den debat, der fandt sted i går, har ladet meget stå tilbage af ukendskab til, hvad regeringen egentlig vil.

Og hvad skal så en momsforhøjelse gøre godt for? Den kan begrænse et forbrug og hjælpe på betalingsbalancen, men det er jo kun medaljens ene side. Den anden side ser helt anderledes ud. Den bærer præg af forø-